

Стоп насильство!

«Сім'я – фортеця моя» - хотів би сказати кожен, але не завжди може. Гармонійні сімейні відносини дуже важливі для самореалізації й успіху людини. Однак побудувати їх досить складно.

Право не зобов'язує членів одної родини любити одне одного, але зобов'язує поважати честь і гідність одне одного і встановлює правила співжиття людей та відповідальність у разі їх порушення.

Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», покликаний захистити осіб, які страждають від того, що їхні родичі або особи, пов'язані з ними спільним побутом, правами і обов'язками, вчиняють економічне, психологічне, сексуальне або фізичне насильство відносно них. Цей закон, розроблений на виконання Стамбульської конвенції, посилив відповідальність кривдників і створив нові гарантії захисту постраждалих.

Змінено саме поняття насильства, його зміст. Якщо в попередньому законі «Про попередження насильства в сім'ї» поняття «насильство в сім'ї» не охоплювало погроз і стосувалося тільки сім'ї, то тепер до поняття «домашнє насильство» включено й погрози і визначено, що протиправні діяння стосовно колишнього подружжя, осіб, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, інших родичів незалежно від факту спільного проживання також є домашнім насильством.

Розширено й поняття економічного, психологічного, сексуального, фізичного насильства.

Одним із найважливіших положень Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» було запровадження таких форм захисту потерпілих, як «терміновий заборонний припис стосовно кривдника» і «обмежувальний припис стосовно кривдника». Ці заходи застосовуються органами Національної поліції України, опіки та піклування, служби у справах дітей, судами і дозволяють постраждалим побути певний час в ізоляції від кривдників.

Терміновий заборонний припис строком до 10 діб виноситься кривднику уповноваженими підрозділами органів Національної поліції України у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалої особи і може включати такі заходи:

- 1) зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи;
- 2) заборона на вхід та перебування в місці проживання (перебування) постраждалої особи;
- 3) заборона в будь-який спосіб контактувати з постраждалою особою.

При цьому пріоритет надається безпеці постраждалої особи і питання, кому належить відповідне житлове приміщення, не має значення. Працівники уповноваженого підрозділу органів Національної поліції України можуть у встановленому законом порядку застосовувати поліцейські заходи примусу для виселення з житлового приміщення кривдника, якщо терміновий заборонний припис передбачає зобов'язання залишити місце проживання (перебування) постраждалої особи, а кривдник відмовляється добровільно його залишити.

Обмежувальний припис стосовно кривдника можна отримати за рішенням суду та видається на строк від одного до шести місяців.

Обмежувальний припис не може містити заходів, що обмежують право проживання чи перебування кривдника у місці свого постійного проживання (перебування), якщо кривдником є особа, яка не досягла вісімнадцятирічного віку на день видачі такого припису.

Пам'ятайте, що спричинення будь-якого виду тілесних ушкоджень, а також вчинення будь-яких інших дій проти життя та здоров'я, волі, честі чи гідності особи, а також проти статевої недоторканості, є злочинами. За ці та інші правопорушення передбачена кримінальна відповідальність!